

Arrest

nr. 296 850 van 10 november 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 23 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Braziliaanse nationaliteit. Je werd geboren in Kinshasa (Congo) en verhuisde op jonge leeftijd naar Brazilië. Daar woonde je in de stad Guarulhos in de staat São Paulo met je moeder B.B.O. en twee broers: C. (O.V. [...]), die ouder is dan jij en ook in België is, en J., die een jaar jonger is en nog bij je moeder in Brazilië verblijft. Je vader is je niet bekend. Toen hij 15 jaar oud was, had C. problemen met alcohol en was hij weinig thuis. Sinds hij uit Brazilië vertrok, kwamen er jongeren naar jullie huis om hem te zoeken. De eerste keer gebeurde eind december 2021. Jij was alleen thuis met je jongere broer. Er kwamen vier mensen naar hem informeren, en ze gaven je enkele duwtjes. De tweede keer was in januari 2022.

Je werd op straat benaderd met de vraag waar je broer C. was en jij en je jongere broer werden geslagen. Rond deze periode gebeurde het ook een keer dat volwassenen stenen naar je gooiden op straat. Nog steeds in januari 2022 werd je op straat een derde keer door jongeren aangesproken en geslagen. In februari 2022 was je alleen onderweg naar school toen je door drie mensen werd benaderd en geslagen, waarna je naar huis terugkeerde. Je moeder diende geen klacht in bij de politie omdat er veel corruptie is en ze vreesde dat het dan erger zou worden. Zij en een vriend beslisten dat jij het land moest verlaten. Je reisde op 15 februari 2022 per vliegtuig naar Frankrijk. Je verbleef er enkele maanden bij die vriend, tot hij naar Brazilië wilde terugkeren. Je zei dat je dat niet wilde, waarop je met de wagen naar België werd gebracht. Je diende op 20 april 2022 je verzoek om internationale bescherming in. Je jongere broer bleef in Brazilië omdat zijn paspoort verlopen is. Hij gaat nu met de bus naar school in plaats van te voet. Ter staving van je verzoek legde je je paspoort neer, documenten van je school en je vaccinatiekaart, alsook een bewijs van de schoolbus van je broer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit je verklaringen blijkt dat je je voor je verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde elementen die werden aangehaald door je broer C.. In zijn hoofd heb ik een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw toenmalige voogd en uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Inmiddels werd u meerderjarig. Zoals gevraagd, werd u gehoord door een dossierbehandelaar en tolk van het vrouwelijke geslacht. Betreffende het door u neergelegde psychologische attest, waarin sprake is van angstaanvallen en slaapproblemen, wordt vastgesteld dat uit dit attest niet kan blijken dat u er niet toe in staat zou zijn volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat u geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut.

U verklaarde in Brazilië problemen te hebben gekend met bendeleden uit de favela's, en te vrezen door hen te worden vermoord (CGVS, p. 13). Er dient echter te worden vastgesteld dat u niet heeft aangetoond dat u geen beroep kon doen, of in het geval van problemen bij terugkeer zou kunnen doen, op de in Brazilië aanwezige autoriteiten. Vooraleer internationale bescherming kan worden ingeroepen, moeten immers eerst alle mogelijkheden tot nationale bescherming op redelijke wijze zijn uitgeput. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet alsook uit artikel 48/4 van de voormelde wet, die beide vereisen dat de betrokken verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen. Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren "indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade". Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Nationale bescherming doelt op het vermogen van het land van herkomst om daden van vervolging of ernstige schade te voorkomen of te bestraffen. Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie in het dossier blijkt dat Brazilië een juridisch systeem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat Braziliaanse burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet doeltreffend zijn maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. De Commissaris-generaal betwist niet dat het Braziliaanse systeem voor overheidsbescherming pijnpunten kent, maar uit de voorliggende landeninformatie die melding maakt van politiegeweld blijkt evenwel niet dat er in Brazilië sprake is van een ernstig systematisch falen van of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Evenmin blijkt uit de algemene landeninformatie dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn geweest of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waar redelijke perspectieven worden geboden op het voorkomen en bestraffen van vervolging of ernstige schade. Het systeem voor overheidsbescherming in Brazilië is niet perfect, maar ook niet theoretisch. Er kan worden aangenomen dat de Braziliaanse overheden in het algemeen bescherming kunnen en willen bieden (Arrest RvV nr. 263.748 d.d. 16 november 2021). Het is bijgevolg aan u om aannemelijk te maken dat u alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in uw individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van u niet kan worden verwacht dat u zich tot de Braziliaanse overheden wendt om bescherming te vragen. U moet aantonen dat in uw individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is dan wel dat niet redelijkerwijze van u kan worden verwacht dat u zich wendt tot de Braziliaanse overheid voor bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit klacht heeft ingediend tegen uw belagers (CGVS, p. 11). Hoewel u op het moment van de feiten minderjarig was, kan er worden gesteld dat u, al dan niet met de hulp van uw moeder, ertoe in staat was klacht neer te leggen bij de politie. U sprak eenmalig een politiepatrouille aan (CGVS, p. 7) en belde een keer de politie (CGVS, p. 9). Beide keren kreeg u het advies om een klacht in te dienen, maar liet u na dit te doen. Ook uw moeder diende geen klacht in bij de politie. Het doel van een klacht bij de politie is evenwel het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Dat u zich nooit tot de autoriteiten heeft gewend uit vrees dat de situatie dan zou verergeren (CGVS, p. 12), biedt hiertoe geen verschooning nu er geen overtuigende individuele omstandigheden voorliggen die aannemelijk maken dat in uw geval geen redelijke overheidsbescherming voorhanden is of dat deze niet toegankelijk is. Dat uw moeder u zei dat ze de politie niet zag langskomen (CGVS, p. 9) vormt, zeker gezien uw verklaringen dat uw moeder vaak niet thuis was (CGVS, p. 6, 10), geenszins een bewijs voor inactiviteit vanwege de autoriteiten.

Gelet op wat voorafgaat, maakt u niet aannemelijk dat er in uw individuele omstandigheden geen doeltreffende overheidsbescherming voorhanden is in de zin van artikel 48/5, § 2 van de

Vreemdelingenwet, noch dat u daar geen toegang toe heeft. U maakt niet aannemelijk dat u (vruchteloos) heeft getracht bescherming te krijgen of dat u in de onmogelijkheid was/zou zijn bescherming te vragen of dat van u om bepaalde redenen niet kon/kan worden verwacht die bescherming te vragen. Er wordt niet aangetoond dat de Braziliaanse overheden in uw geval geen doeltreffende bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechterlijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geviséerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteit, Braziliaanse nationaliteit en het feit dat u ooit de vluchtelingenstatus had in Brazilië staat niet ter discussie. Ook aan uw schoolcarrière, jobs en reisweg wordt hier niet getwijfeld. Het attest aangaande uw littekens wijzigt de vaststellingen aangaande de beschikbare bescherming niet. Dat u aldus uw psycholoog in België langs heeft van angst en slaapproblemen wijzigt evenmin de vaststelling dat u, die getuigt van een hoge mate van zelfredzaamheid (u heeft reeds verschillende jobs uitgeoefend en betaalde en regelde zelf uw reis naar België in samenspraak met uw moeder en uw tante; CGVS, p. 4, 8, 9), niet aannemelijk heeft gemaakt dat u geen beroep kan doen op de bescherming van de in Brazilië aanwezige autoriteiten. Uw eerste opmerking bij het persoonlijk onderhoud betreft schrijfwijzen van enkele namen en heeft geen invloed op deze beslissing. Gelet op de vaststellingen inzake de beschikbare bescherming in Brazilië is uw tweede opmerking aangaande de mogelijkheid zich elders te vestigen niet dienstig. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat ook het verzoek van uw minderjarige broer R. werd geweigerd."

Bijgevolg wordt ook jouw verzoek geweigerd.

Aan je identiteit, schoolcarrière en vaccinatie wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Ook het feit dat je broer met de bus naar school gaat staat niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

Verzoeker voert in het verzoekschrift een schending aan van:

- artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);
- artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;
- art. 48 tot art. 48/7 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980);
- artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen
- artikelen 4 en 20 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) ("Kwalificatierichtlijn")
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)."

Hij ontwikkelt dit enig middel als volgt:

"II.1. IN HOOFDORDE : ERKENNING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS (artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980)

Er dient te worden opgemerkt dat in dit beroep de argumenten worden hernomen van het dossier van L.O.C. (DVZ: 9342349). Verzoekers zijn immers broers en de bestreden beslissingen zijn identiek.

Verwerende partij trekt de vrees in hoofde van verzoeker niet in twijfel.

De geloofwaardigheid van de asielmotieven van verzoeker wordt op geen enkele manier betwist waardoor er dient te worden vastgesteld dat deze laatste als geloofwaardig en aannemelijk worden beschouwd en binnen het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1A van het Verdrag van Genève vallen.

Inderdaad, verzoeker getuigt van een duidelijke vrees tot vervolging vanwege de bendes in de favela's die hem wilden rekruteren om drugs te stockeren, te verkopen, te leveren, op de uitkijk te staan, te waarschuwen voor controles, ... (GV, p. 7). Verzoek was immers ten tijde van de bedreigingen een interessant profiel: hij was al geïntroduceerd in de wereld van de bendes van de favela's gezien zijn uitgaansverleden en enkele toezeggingen die hij had gedaan ten voordele van de bendes maar hij was ook minderjarig en zou dus nooit lang worden vastgehouden door de politiediensten (p. 7 GV).

Verzoeker leed onder de gebeurtenissen in zijn vaderland en kende meerdere gewelddadige incidenten. Hij staft zijn verklaringen met bewijzen met enig gewicht.

In België geniet hij van een psychologische bijstand waarvan hij een attest neerlegt. Dit attest geeft duidelijk aan hoe verzoeker lijdt aan angstaanvallen en slaapproblemen. Verzoeker legt ook een medisch attest neer dat een bewijs vormt voor de meerdere fysieke aanvallen.

Bovendien bespreekt hij tijdens het persoonlijk onderhoud met precisie, structuur en chronologie de gebeurtenissen die zijn vrees tot vervolging deden ontstaan (p. 6 en volgende van het GV).

De vrees is daarnaast nog steeds actueel: verzoeker geeft aan hoe bendeleden hem nog steeds opzoeken.

Zijn recente meerderjarigheid heeft dus niet als gevolg dat het risico verdwijnt: de benadeelden willen zich nu wreken op verzoeker, omdat hij vluchtte.

De vrees tot vervolging van verzoeker wordt op geen enkele manier in twijfel gebracht door verwerende partij en wordt onverlet gelaten in de bestreden beslissing.

Men dient hieromtrent in hoofdorde en vooraf op te merken dat verzoeker reeds slachtoffer was van verschillende fysieke aanvallen, die, men herhaalt, niet valabel werden betwist door verwerende partij en dus de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet met zich meebrengt.

Er wordt immers nog steeds naar hem gezocht door dezelfde belagers en er bestaat dus geen garantie dat er geen fysieke aanvallen meer plaatsvinden.

In de ondergeschikte orde valt op dat in de bestreden beslissing de enige grond van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming betreft dat er onvoldoende naar bescherming werd gezocht in Brazilië en bijgevolg de interne mogelijkheden tot nationale bescherming niet werden uitgeput.

Er wordt volgens verwerende partij evenmin aangetoond dat geen overheidsbescherming toegankelijk of beschikbaar was.

Men dient hieromtrent verschillende opmerkingen te maken onderverdeeld in twee aspecten die de beschermingsmogelijkheden in Brazilië ontoegankelijk en onbeschikbaar maakten: de persoonlijke situatie van verzoeker en het effectieve bestaan van de beschermingsmogelijkheden.

- De persoonlijke situatie van verzoeker

Vooraleer men de effectieve beschermingsmogelijkheden in Brazilië nagaat, dient men het profiel maar ook de persoonlijke situatie van verzoeker te bespreken aangezien dit een rechtstreeks impact heeft op het zoeken naar bescherming.

Betreffende het profiel herinnert men aan artikel 20 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) ("Kwalificatierichtlijn") bepaalt :

[...]

Dezelfde bepaling verplicht de lidstaten rekening te houden met de specifieke situatie van de persoon dat wordt vastgesteld na een individuele beoordeling (Zie §4 van artikel 20 van de Kwalificatierichtlijn).

Artikel 4, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn voorziet in een individuele beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, waarbij onder andere rekening gehouden wordt met :

[...]

Men dient te herinneren aan verwerende partij dat verzoeker klaarblijkelijk een gecompliceerde familiale context kende in Brazilië.

Zo is zijn vader hem onbekend en heeft hij geen goede relatie met zijn moeder die altijd zeer streng is maar nochtans fungeert als enige volwassen referentiepersoon voor verzoeker.

Inderdaad, verzoekers moeder werkte veel en laat, waardoor de gesprekken tussen moeder en zoon zeldzaam waren en er manifest zeer weinig werd gedeeld. Verzoeker besprak zelfs zijn verwondingen en agressies niet met haar.

Er waren geen andere notabele familieleden in de omgeving aan wie verzoeker zich kon toevertrouwen of bij wie verzoeker hulp kon zoeken.

Verzoeker was bovendien ten tijde van de gebeurtenissen zeer jong. Hoewel hij duidelijk een hoge mate van zelfredzaamheid had en zijn plan trok om uit de problemen te blijven, impliceert deze jonge leeftijd een gebrek aan adequate reflexen in geval van onmiddellijk gevaar. Er kan niet verwacht worden dat verzoeker op die leeftijd, bij gebrek aan volwassen referentiepersonen, de nodige (officiële en wettelijke) stappen zou zetten die dienen te gebeuren in dergelijke situaties van gevaar.

Om deze redenen dient men in eerste instantie aan te geven dat de beschermingsmogelijkheden in Brazilië noch toegankelijk noch beschikbaar waren voor verzoeker.

In ondergeschikte orde gaf verzoeker meermaals aan tijdens het persoonlijk onderhoud dat een klacht indienen bij de politiediensten de situatie alleen maar zou verergeren.

Hij nam verschillende voorzorgsmaatregelen die binnen zijn bereik lagen:

- *Ging 's avonds naar school in plaats van overdag*
- *Bleef zo veel mogelijk thuis*

Wanneer de situatie niet beterde richtte verzoeker zich tot tweemaal toe aan de politiediensten in de hoop geholpen te worden:

- *Hij sprak iemand aan in een patrouillewagen*
- *Hij contacteerde de politie opnieuw in september 2021: er werd hem verteld dat iemand zou langskomen. Dat gebeurde echter niet.*

Er zijn duidelijk verschillende gegronde redenen waarom verzoeker zich niet verder kon beroepen op de politiediensten:

- *Zijn hechte vriend, Be., werd vermoord (hoewel officieel werd gezegd dat hij een ongeval had gehad) nadat ze allebei besloten om naar de politiediensten te stappen. Dit is een duidelijke waarschuwing vanwege de belagers van wat er zou kunnen gebeuren indien de autoriteiten werden gecontacteerd.*
- *Verzoeker had, uit angst en sociale druk, aanvaard om bepaalde zaken te doen (zoals een rugzak thuis houden) waardoor hij zichzelf reeds als half schuldig beschouwde en de politiediensten niet durfde te contacteren*
- *Wanneer hem een patrouille werd beloofd, kwam niemand langs bij hem thuis*

Hieruit volgt dat:

- *Verzoeker klaarblijkelijk verschillende voorzorgsmaatregelen nam die binnen zijn bereik waren*
- *Verzoeker duidelijk de intentie had officieel beroep te doen op de politiediensten maar dat hij hiervoor met bedreigingen werd ontmoedigd.*
- *Verzoeker zich meermaals onofficieel tot de politiediensten richtte om discreet te blijven*
- *Dat hieruit geen enkele hulp van de politiediensten volgde*

Bijgevolg stelt men opnieuw vast dat de beschermingsmogelijkheden onbeschikbaar en ontoegankelijk waren omwille van de context waarin verzoeker zich bevond.

- Het bestaan van de beschermingsmogelijkheden

Verzoeker wenst te benadrukken dat de Braziliaanse politie gekenmerkt is door verregaande structurele mankementen, waardoor veel feiten onbestraft blijven of onadequaat worden geadresseerd. Het gedrag van de Braziliaanse politie vormt een belangrijke barrière voor de plaatselijke bevolking om van een effectieve bescherming van de overheid te kunnen genieten.

Waar verwerende partij van mening is dat de bescherming niet absoluut moet zijn, wenst verzoeker toch te benadrukken dat de bescherming doeltreffend moet zijn.

Artikel 48/5, §2, al. 2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt inderdaad dat :

[...]

Brazilië heeft geen doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van bendegerelateerd geweld:

[...]

We lezen ook dat sommige minderheden van de bevolking worden gediscrimineerd in de toegang tot beschermingsmogelijkheden:

[...]

Verzoeker behoort tot die minderheid.

De meest besproken problematiek binnen het politieel en gerechtelijk systeem in Brazilië is duidelijk het buitensporig geweld:

[...]

Een wijziging en modernisatie is dringend maar gebeurt niet. Dit heeft als gevolg een dysfunctioneel systeem waarbij de lokale bevolking zich niet efficiënt kan beroepen op diens autoriteiten:

[...]

Naast het buitensporig geweld van de politiediensten en hun onbestaande beschermingscapaciteiten, zijn ze bovendien corrupt:

[...]

Uit al deze informatie blijkt duidelijk dat Brazilië lijdt onder politieel geweld en buitengerechtelijke executies waarbij de lokale bevolking massaal wordt getroffen. Moorden, ontvoeringen en drugshandel zijn wijdverspreid en worden tegemoet gekomen door disproportioneel geweld vanwege de autoriteiten.

In deze omstandigheden is het duidelijk dat de beschermingsmogelijkheden toepasselijk op de situatie van verzoeker in Brazilië onbestaand zijn en hij met reden op zoek is naar internationale bescherming in België.

In het licht van bovenstaande elementen kan gesteld worden dat verwerende partij de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 schendt.

Verzoeker vreest terug te keren naar Brazilië, omwille van zijn vrees tot vervolging vanwege de bendes, waarvan hij reeds slachtoffer was in het verleden. Dit wordt niet in twijfel gebracht door verwerende partij.

II.2. IN ONDERGESCHIKTE ORDE : TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS (artikel 48/4 van de wet van 15).

Artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 bepaalt het volgende:

[...]

De inhoud van de wet van 15 december 1980 weerspiegelt de inhoud van artikelen 2 en 3 van het EVRM. Artikel 2 EVRM bepaalt :

[...]

Artikel 3 EVRM bepaalt:

[...]

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens beschouwt artikel 2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, die het recht op leven verankerd, als één van de meest fundamentele artikelen: “Het bekrachtigt een van de fundamentele waarden van democratische samenlevingen die samen de Raad van Europa vormen. We moeten de bepalingen dus eng interpreteren” (Arrest McCann, Farrell and Savage tegen Verenigd Koninkrijk van 27 september 1995, verzoek nr. 18984/91).

Onder deze bepalingen wordt erkend dat de Belgische Staat geen enkele handeling kan aanvaarden die ertoe zou leiden dat het leven van verzoeker in gevaar gebracht zou worden, bijvoorbeeld in geval van terugkeer naar het land van herkomst.

In casu, vreest verzoeker, in zijn hoofde, onmenselijke of vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar Brazilië, aangezien hij er wordt geïnterviewd door bendes van de favela's.

Hij loopt dan ook een heel groot risico om, ingeval van terugkeer naar Brazilië, onderworpen te worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.”

2.2. Bij aanvullende nota van 8 september 2023 voegt verweerder de volgende stukken:

“Human Rights Watch – Brazil Events of 2022, beschikbaar via: [url]

Amnesty International – Brazil 2022, beschikbaar via: [url]

US State Department – 2022 Country Reports on Human Rights Practices : Brazil, beschikbaar via: [url]

Freedom House – Freedom in the World 2023 – Brazil, beschikbaar via: [url]”.

2.3. Bij aanvullende nota van 11 september 2023 voegt verzoeker het volgende stuk: “1. Schoolattest en rapport”.

Beoordeling

3. Verzoeker beroept zich op dezelfde feiten en middelen als deze die werden ontwikkeld door zijn broer, wiens dossier gekend is bij de Raad onder nummer 285 831. Inzake verzoekers broer werd in arrest nummer 296 849 van 10 november 2023 geoordeeld als volgt:

“3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet an sich dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker

om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in het artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Brazilië uit vrees voor problemen met bendeleden uit de favela's.

5. Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Artikel 48/5 van de vreemdelingenwet stelt dat vervolging of ernstige schade kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

"[...]

- a) de Staat;
- b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;
- c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. [...]"

Aldus moet door verzoeker worden aangetoond dat de staat, noch partijen of internationale organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, bescherming kunnen of willen bieden tegen de beweerde vervolging of ernstige schade. Deze bescherming moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling

van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

6. Uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat Brazilië een juridisch systeem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat Braziliaanse burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben.

De in het verzoekschrift geciteerde informatie - artikelen uit 2019, 2020 en 2022 over politiegeweld, een artikel uit 2022 over moeilijke toegang tot bescherming naar aanleiding van raciale discriminatie of racistische misdrijven, artikelen uit 2022 over "racial bias" bij politiegeweld ten aanzien van zwarte Brazilianen en een artikel uit 2022 over corruptie bij de politie - bevestigt inderdaad dat het Braziliaanse systeem voor overheidsbescherming pijnpunten kent.

Uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel niet dat er in Brazilië sprake is van een ernstig systematisch falen van of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Evenmin blijkt uit de algemene landeninformatie dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn geweest, of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waar redelijke perspectieven worden geboden op het voorkomen en bestraffen van vervolging of ernstige schade.

De Raad besluit dat het systeem voor overheidsbescherming in Brazilië niet perfect is maar ook niet uitsluitend theoretisch aanwezig is. Er kan worden aangenomen dat de Braziliaanse overheden in het algemeen bescherming kunnen en willen bieden.

7. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker nooit klacht heeft ingediend tegen zijn belagers (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 11). Verzoeker sprak eenmalig een politiepatrouille aan (notities, p. 7) en belde een enkele keer de politie (notities, p. 9), waarbij telkens het advies kreeg om een klacht in te dienen, maar verzoeker liet na dit te doen.

8. In het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoeker verschillende voorzorgsmaatregelen nam, dat hij de intentie had officieel beroep te doen op de politiediensten maar dat hij hiervoor met waarschuwingen van de belagers werd ontmoedigd en dat hij zich onofficieel tot de politiediensten richtte om discreet te blijven maar hieruit geen hulp van de politiediensten volgde.

Dienaangaande dient te worden benadrukt dat indien de autoriteiten niet (officieel) op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen kunnen optreden. In die zin wordt er nog op gewezen dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan of zal er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

9. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat niet verwacht kan worden dat verzoeker de nodige (officiële en wettelijke) stappen zou zetten omdat hij zeer jong was, hij geen goede relatie had met zijn moeder en er geen andere volwassen referentiepersonen in zijn omgeving waren, wordt opgemerkt dat verzoeker kennelijk wel volwassen en zelfredzaam genoeg was - of dan toch door zijn omgeving geholpen werd - om zijn vertrek uit Brazilië te regelen en in een vreemd land om (internationale) bescherming te verzoeken.

10. Zelfs indien zou worden aangenomen dat de beschermingsmogelijkheden in Brazilië voorafgaand aan verzoekers vertrek noch toegankelijk noch beschikbaar waren, omwille van zijn persoonlijke situatie, dan kan enkel worden vastgesteld dat verzoeker zich bij een terugkeer naar Brazilië in een andere (persoonlijke) situatie zou bevinden, gezien hij intussen meerderjarig is en verschillende (internationale) levenservaringen rijker is.

11. Gelet op wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich tot de Braziliaanse overheden wendt om bescherming te vragen.

12. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen over zijn (gebrek aan) acties naar aanleiding van de bedreigingen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder aangaande de beschermingsmogelijkheden in Brazilië. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

13. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat in casu niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

15. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

16. Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). Verzoeker laat na in zijn verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze “artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie” en “artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen” geschonden zouden zijn.”.

Voormelde motivering, met uitzondering van punt 10, geldt derhalve ook voor verzoeker.

Noch de loutere beweringen in de aanvullende nota van 11 september 2023 over het wedervaren van verzoekers moeder en over “de huidige situatie en de voorzorgsmaatregelen”, noch de citaten uit informatie over de corruptie binnen de politiediensten en het racisme van politie tegen Afro-Brazilianen zoals verzoeker, tonen aan dat de Braziliaanse overheden geen bescherming kunnen en willen bieden.

Het bij aanvullende nota van 11 september 2023 bijgevoegde “Schoolattest en rapport” heeft geen betrekking op verzoekers beweerde vrees ten aanzien van Brazilië en zijn nood aan internationale bescherming.

4. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

6. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS